

Botaniska Sällskapet i Jönköping

STYRELSENS VERKSAMHETSBERÄTTELSE FÖR ÅR 2012

Allmänt

Verksamhetsåret 2012 har omfattat 6 möten med föredrag med bildvisningar och 5 exkursioner inklusive de Vilda Blommornas dag. Utöver detta ledde Sällskapet de botaniska delarna av Sveriges första Bioblitz. Årsmötet med efterföljande föredrag hölls den 22 februari. Nedan följer en redovisning av dessa under punkten sammankomster.

Sammankomsterna har som vanligt hållits i Allianskyrkan, Östra Storgatan 56, Jönköping.

Styrelsen har haft tre protokollförda sammanträden under året.

Botaniska Sällskapet är medlem i Föreningen Smålands Flora och i Svenska Botaniska Föreningen. Sällskapet representerades av Lennart Persson och Lena Dahlström på Svenska Botaniska Föreningens föreningskonferens.

Under året har hemsidan uppdaterats och adressen är: www.sbf.c.se/bsj. Vår medlem Åke Jönsson har skött sidan. Normalt har styrelsen också påmint medlemmarna om kommande programpunkter via e-post till de medlemmar som har angivit en e-postadress. Har ni e-post så är ni välkomna att meddela styrelsen den genom att skicka e-post till kassaförvaltaren: lenper51@gmail.com

På Sällskapets blogg, <http://botaniskabloggen.blogspot.com/> har det gjorts ett fåtal inlägg under året. Göte Bengtsson har vid några tillfällen skrivit korta referat från föreningens träffar och samtidigt påannonserat kommande aktivitet. Referaten har publicerats i JP under "Nytt från läsarna".

Sällskapet har bidragit med någon aktivitet i kommunens folder över guidningar i naturen 2012.

Ekonomi

Sällskapets kassabehållning uppgick vid årets slut till 11.257 kr.

Under juni månad gjordes en översyn av placeringen av Sällskapets tillgångar. Styrelsens inriktning är att eftersträva en trygg placering.

Stödjande myndighet

Jönköpings kommuns kulturnämnd har under året anslagit 3 000 kr till Sällskapets verksamhet.

Medlemsantal

Sällskapet hade 31 december 2012 126 medlemmar, varav 7 ungdomar, som betalt medlemsavgift. Under året har 19 medlemmar lämnat Sällskapet och 7 medlemmar har tillkommit. Glöm inte att Botaniska Sällskapet i Jönköping är en av Sveriges mest aktiva, lokala, botaniska föreningar. Styrelsen har under året diskuterat åtgärder för att locka medlemmar till exempel "Veckans växt" i JP, samarbete med andra föreningar, tematräffar med mera. Marknadsföring och medlemsrekrytering kommer att vara prioriterade frågor för styrelsen under 2013.

Medlemsavgift

Medlemsavgiften 2012 har varit 75 kr för vuxen och 10 kr för ungdom under 20 år.

Naturvård

Sällskapet har under året varit representerat i Naturvårdsgruppen i Jönköpings kommun genom Magnus Thorell och Marianne Rydén. Sällskapet har också lämnat skriftliga yttranden:

- yttrande angående Planprogram för Strandängen. Sällskapet uttryckte att det är av största vikt att spara gamla värdefulla träd och trädalléer och skydda de biologiska värdena i Djupadalsravinen och strandområdet.
- yttrande angående förslag till skötselplan för naturreservatet Taberg. De synpunkter som Sällskapet framförde om skötseln av ängsmarker har kommunen tagit till sig och föreslagna åtgärder finns enligt uppgift med i den nya skötselplanen.

Med anledning av kommunens planer på att framöver eventuellt göra Häggeberg/Granberg till naturreservat har Magnus Thorell studerat området tillsammans med kommunekologen.

Växtplatsen för gatmålla på Torpa har bevakats. Gatmållan finns kvar.

Göte Bengtsson representerar Sällskapet i länsstyrelsens skötselråd för naturreservatet Bondberget. Under 2012 har en ny skötselplan tagits fram.

Martin Sjödahl representerar Sällskapet i kommunens skötselråd för naturreservatet Rocksjön. Under 2012 har ett första möte hållits. Martin framförde beröm för kommunens skötsel av rikkärret i den sydöstra delen.

Några av föreningens medlemmar har deltagit i ArtDatabankens floraväkteri för rödlistade arter. Rapporter om individantal och eventuella hotbilder har lämnats till Margareta Edqvist som samordnar denna verksamhet i Småland.

Bioblitz

Bioblitz i Röttle i början av augusti arrangerades av Gröna skogsgrupp och lockade ca 1 000 personer. En bioblitz är en inventering av allt levande i ett begränsat område under ett dygn. Läs mer på www.grannaskog.se/Bioblitz.htm. Martin Sjödahl var ansvarig från Sällskapet detta intensiva dygn då ca 350 kärlväxter noterades på en kvadratkilometer i Röttle och Västanå. Till sin hjälp hade han bland andra Anders Bertilsson, Lena Dahlström och Caroline Edelstam från sällskapet samt Niclas Strömberg och Monica Mörk från Smålands Flora. Caroline medverkade i direktsändning i Naturmorgon, Sveriges Radio.

Bibliotek

Sällskapets bibliotek förvaras på Naturskyddsföreningens gård i Ingaryd.

Lite årsfärs historik

Botaniska Sällskapet bildades 1955 och första exkursionen gick till Vista kulle. Efteråt samlades deltagarna på Råmaberget (Ed Hallagård i Skärstad socken) inbjudna av trädgårdsarkitekt Artur Blomborg som ägde marken. Som Sällskapets vårdträd planterades en bok och senare lät Blomborg avstycka vissa delar av Råmaberget för botaniska studier. Sällskapet blev under våren 2012 kontaktade av Pär Tengblad nuvarande ägare till marken. Marianne Rydén och Lennart Persson har tittat på det natursköna området tillsammans med Pär, som vid tillfälle gärna visar platsen för hela föreningen.

Södra Vätterbygdens Flora

Floraarbetet drivs vidare genom Hans Thulin. Styrelsen har fått ta del av ett utkast till artförteckning och formen diskuteras. En projektgrupp för floraarbetet finns men arbetet har inte prioriterats 2012. Alla initiativ från medlemmarna välkomnas.

Styrelse m m

I styrelsen har följande personer ingått:

Martin Sjödahl, ordförande

Magnus Thorell, vice ordförande

Marianne Rydén, sekreterare

Lennart Persson, kassaförvaltare

Lena Dahlström, programansvarig

Göte Bengtsson

Britta Pilkvist, pressansvarig

Revisorer:

Ulla Staaf

Åke Jönsson

Kerstin Pilkvist, suppleant

Valkommitté:

Lars Strid

Ann-Mari Andersson

Johanne Ericson

Sammankomster

25 januari. Medelpads flora med Olof Svensson (24 deltagare).

Medelpads flora utkom år 2012 och baseras på inventeringar från slutet av 1970-talet till början av 1990-talet. Den upptar drygt 2200 taxa, eller 1500 om underarter och småarter exkluderas. Flera växtarter har i Medelpad sin nordligaste kända förekomst i Sverige. Olof inledde med en historik över kända botaniker som verkat i landskapet, beskrev de viktigaste naturtyperna och visade därefter med utmärkta foton exempel på intressanta och sällsynta växter. Lind och hassel förekommer som reliker. Gråallundar är det närmaste ädellövskog man kommer. Där finns desmeknopp. Skuggviol har sitt kärnområde i Medelpad. Vid havsstränder finns bl.a. gultåtel och kustarun, i Indalsälvens delta klådris och knutarv. Brunstarr har i Medelpad sin nordligaste förekomst. Det finns gott om blåsippa men bara lite vitsippa. Andra arter som visades var rosettjungfrulin, stickelfrö, älvsallat och sanddraba. Det vackra sötgräset finns i Medelpads Botaniska Förenings logga. Brunkullan är utdöd i landskapet.

Vi fick också värdefulla råd om hur man kan organisera färdigställandet av en sådan här flora.

Årsmöte. 22 februari med föredrag, En botanisk resa till Mön med Gösta Börjeson (22 deltagare).

Årsmöte med sedvanliga förhandlingar.

Gösta som var med på Botaniska föreningens i Göteborg resa till Mön 2011, visade bilder. Den botaniska delen av resan startade i Köpenhamn. I stadens utkanter visade ledaren Finn Skovgaard bl.a. skråpsnyltrot. På bangården vid Hedehusene studerades spådnörel, sandlosta och styvgröe. I närheten av Roskilde stannade man till och blev visade en nyetablerad förekomst av flugblomstret *Ophrys apifera*.

Allindelille Fredsskov är en magnifik ängsboskog av kontinental yppighet och artrikedom. Härifrån noterades skogsknipprot, skogskorn, rödsyssla, myskmadra, lundslok, långsvingel, lundskäfting, skugglosta, strävlosta, stor häxört, lundviva, skogsskräppa, storsyssla, nästrot, skogsveronika, flugblomster *Ophrys insectifera* m.fl. ovanliga och sällsynta växter.

Möns klint är en 140 m hög formation av kritkalksten. Innanför ligger boskog av ovan beskriven yppighet och ett betat backlandskap med mycket stor artrikedom, Jydelejet.

Större delen av Mön är annars uppodlad. Det finns ytterligare några skogsområden, betade backar och strandängar och åtminstone en fin sandstrand. På betesmarken Jydelejet växer salepsrot, spåtistel, naverlön, skogsnycklar, stornycklar, benved och pimpinell, samt mycket annat. Vid Havrelukke blev sällskapet visade långstarr och en hybrid mellan jordviva och lundviva. Vid Hovvege betade backlandskap tittade man bl.a. på esparsett och klipplin.

Liselunds slottspark hyser en del intressanta arter, bl.a. dikesskräppa, röllikekrage och lagertibast. Det botaniserades även på den fina sandstranden vid Ulvhale och härifrån kan nämnas strandkvickrot, höskallra och spjutskråp. I närheten finns en hedbokskog med inslag av lind. Här är växtplatsen för tyskoxel. Även ett marskland på Möns norra del hanns med och här växte den märkliga druvmållan.

Det blev även besök på en betad strand vid Fanefjord. Även i denna biotop sågs många arter bl.a. blankstarr, smal käringtand, engelsk skörbjuggsört, strandrödtoppa, majnycklar, spikblad, flikros m.m.

På Damsholte kyrkogård visades dansk stensöta, som mycket liknar den vanliga stensötan. Som avslutning visade Gösta bilder på englandsnycklar *Dactylorhiza praetermissa* var. *junialis* från en strand vid Køge bukt söder om Köpenhamn.

21 mars. Bohusläns flora med Evastina Blomgren (27 deltagare)

Bohusläns flora gavs ut år 2011 efter arton års arbete. Tidigare fanns en Göteborgs och Bohusläns flora. Nu är bara halva Hisingen med. Till slut visade det sig att rönn var den art som fanns i flest 5x5 km-rutor. Norra Bohuslän ligger i regnskugga, varför oceaniska arter finns mest i söder. Gott om myrar med klockljung och myrtilja. Evastina visade ett stort antal utsökta foton på olika växtarter. Mossnycklar är nyfunnen år 2008. Jungfrulin och mandelblom minskar på magra betesmarker; ännu värre är det för slätterängarna. Dock finns fortfarande gott om fina blomsterängar vid kusten, i reservat som betas. Sankt Pers nycklar är den enda orkidé som ökar. Gulkämpar är en extrem vinnare, med ”rabatter” längs nya motorvägar, eftersom den tål vägsalt. Kustgentianan är Evastinas älsklingsblomma. Strandbetan minskar. Ostronörten för en tynande tillvaro och finns nu bara i Bohuslän, på elva lokaler. Den skyddas mot betande får med burar. Nya arter är engelskt marskgräs och portlakmålla.

25 april. Vårvandring i Vattenledningsparken med Lennart Persson som ledare (14 deltagare)

Årets traditionella vårvandring hölls i år i Vattenledningsparken i Jönköping. Lennart fick ta över i år eftersom Martin tvingades bryta sin svit efter åtta år som ledare för denna vandring. Vädret skrämde nog bort en del deltagare, men regnet upphörde när vi började och det blev en ganska skön och trevlig kväll. Vi gjorde en kort vandring runt reningsdammarna. Som vanligt var målet för vårvandringen en blommande ört per deltagare, något som gick bra både 2004, 2005, 2008, 2010 och 2011, men misslyckades både 2006, 2007 och 2009. I år lyckades vi, sammantaget sågs 24 blommande örter. Bland dessa kan nämnas skogsviol, skuggveronika, lungört, vårlök, skogsbingel (både honor och hanar), gullpudra och vätteros. En mer udda växt, vitfryle, tittade vi också på, dock inte i blom.

12 maj Vårutflykt till Grav med Magnus Thorell. (8 deltagare)

En regnig vårdag botaniserade Sällskapet i betesmarker och bergsstup vid Grav i Vätterbranterna. Området har en rik flora. Sloknunneört, underviol och lundbräsmålla är exempel på det. Exkursionens raritet var lunddraba som växer i en betesmark med mycket stenhällar.

Vid en torpgrund fann vi ett stort bestånd av en pingstlilja som vid återbesök i juni visade sig vara en äldre fylld och senblommande sort.

Fylld pingstlilja, *Narcissus poeticus* vid Grav. Foto: Magnus Thorell.

16 juni. Sommarresan till Ätradalen under ledning av Anders Bertilsson (ca 20 deltagare).

Vår medlem Anders Bertilsson tog oss med till några botaniska pärlor i den vackra Ätradalen norr om Ulricehamn. Längs stråken av åsar, omgivna av åkermark, finns en idag allt ovanligare kalk- och värmegynnad flora bevarad. De många naturreservaten i området sköts med hjälp av slåtter och bete. På Kycklingkullen i Dalum med en rik karakteristisk torrängsflora såg vi den spännande och sällsynta drakblomman och rikligt med trollsmultron. Naturreservatet Bakträgen bjöd på lundartad vegetation och flera daggekåpor, valldaggekåpa, betesdaggekåpa, ängsdaggekåpa, källdaggekåpa, glatt daggekåpa och sammetsdaggekåpa. En värdig avslutning var besöket vid den för sin blomsterrikedom kända åsen vid Nolgården i Näs. Där kunde vi glädja oss åt att åter se drakblomma och ett stort antal blommande örter och andra växtarter.

Det mycket sällsynta fjädergräset *Stipa pennata*, vars enda förekomst i norden är dessa kalkrika åsar i Falbygden, hade i år flera tiotal blommande strån. Anders Bertilsson avtackades för en lyckad exkursion av sällskapets vice ordförande Magnus Thorell.

Sommarresan i Ätradalen med bl.a. drakblomma.

Foto: Göte Bengtsson

17 juni. De vilda blommornas dag.

Detta var sjunde året detta samarrangemang med de övriga nordiska länderna gick av stapeln. Blomstervandringar hölls även i Södra Vätterbygden. Vandringar ordnades åtminstone i Häggeberg i Kortebo, Nykyrke i Mullsjö, Hökesån i Habo, Dunkehalla i Jönköping och Kallebäcken i Hovslätt.

Vandringen vid Dunkehalla och stadsparken leddes av Lennart Persson och Britta Pilkvist. Med 12 intresserade deltagare gick vi genom den övre delen av Dunkehallaravinen upp till klockstapeln där vi passade på att fika med utsikt över Vättern. Det blev en trevlig och gemytlig vandring med en vetgirig och aktiv grupp. Med endast några få regnstänk får vi säga att vädret var på vår sida.

1 september. Exkursion på Hökensås under ledning av Anders Bertilsson (14 deltagare)

Denna soliga lördag genomfördes Sällskapetets sista fältexkursion för året, med samling vid Falks grav uppe på Hökensås. Vi studerade plattlummer, cypresslummer och mellanlummer, de två sistnämnda mycket sällsynta utom just här på Svedmon. Vid Strandgölen fann vi bl.a. löktåg i strandkanten, dyveronika, krypvide, pors, veketåg, toplösa, klockljung, strandpryl, skvatram och mannagräs. Försöket att få upp braxengräs misslyckades beroende på ovanligt högt vattenstånd. Vid första stoppet efter fikapausen sågs ett par stånd med mosippa som blommat under året.

Sista stoppet var vid Vättersjön. Här har Anders tidigare funnit sumpbläddra.

Vi såg vippstarr i stora tuvor, storsileshår, småsileshår och rundsileshår, rosling, klockljung, tranbär, skvatram, purpurvitmossa, vitag, trindstarr, dybläddra och dvärgbläddra, vattenklöver, kråklöver, kallgräs (som ser ut som en överblommad orkidé), vit näckros, sprängört (märkligt nog, den är vanligtvis mer krävande), taggstarr, strängstarr och tuvull. Vitmossorna visade underbar färgprakt – från ljusaste grönt till nästan purpurrött.

26 september Med Svenska Botaniska Föreningen till Hälsingland och Finland föredrag med Magnus Thorell (25 deltagare).

Årets Botanikdagar var förlagda till Hälsingland med logi i Järvsö. Flera olika lokaler med olika natur förevisades. Gröntjärn är främst en geologisk sevärdhet med en liten sjö utan vare sig synligt tillopp eller utlopp, men med en variation i vattenstånd på flera meter årligen, som mest 13 meter. Ensjölokarna är ett urskogsreservat med gamla träd, grova träd, död ved och vedlevande organismer.

Bäckeskogsvallen är en fåbodvall där slätter återupptagits på senare år. Detta har resulterat i en intressant flora med fältgentiana *Gentianella campestris* och hela fyra låsbräkenarter, nämligen månlåsbräken *Botrychium lunaria*, toplåsbräken *B. lanceolatum*, höstlåsbräken *B. multifidum* och rutlåsbräken *B. matricariifolium*.

Nästa dag ägnades åt vegetationen längs Ljusnans stränder, som visade upp artrika växtsamhällen. På krönet av en nipa fick deltagarna se en femte låsbräkenart, nordlåsbräken *B. boreale*. Den tredje exkursionsdagen ägnades åt Hornslandet ute vid kusten med olika typer av strandvegetation. Här ingick även besök i ett litet skogsreservat med bl.a. skogssvingel *Festuca altissima*.

Sveriges äldsta tall visades upp. Den har en ålder på mer än 700 år.

Avslutningsdagen ägnades några timmar åt två lokaler i närheten av Järvsö med sötgräs *Cinna latifolia*, respektive glesgröe *Glyceria lithuanica*.

Den finska resan startade och slutade i Helsingfors och i stadens närhet besöktes flera lokaler, förnämligast Sveaborgs fästningsområde. Resan gick österut över Kymmene, Södra Karelen och Södra Savolax. Ett par dagar ägnades floran kring den stora sjön Saima. Färden gick så småningom tillbaka över Tavastland och Nyland. Det som lockade botanisterna till Finland var förstås möjligheten att få stifta bekantskap med östliga arter, som inte finns i Sverige, eller är mycket ovanliga här. Av sådana arter visades finsk kärleksört *Sedum thelephium* ssp. *ruprechtii*, finnskräppa *Rumex pseudonatronatus*, rysstarr *Carex praecox*, finnnglim *Silene vulgaris* ssp. *litoralis*, finnstarr *Carex atherodes*, hasselört *Asarum europaeum*, rysk drakblomma, *Dracocephalum thymiflorum*, rysk nejlikrot *Geum aleppicum*, svepestarr *Carex bohemica*, ryssbräken *Diplazium sibiricum*, finsk näckros *Nymphaea tetragona*, rysk småborre *Agrimonia pilosa*, omskstarr *Carex elata* ssp. *omskiana*, trådviva *Androsace filiformis*, ryssglim *Silene tatarica*, finnklint *Centaurea phrygia*, nipsippa *Anemone patens* m.fl.

Även inkomlingar i finska floran studerades: indiangeröe *Glyceria canadensis*, ungersk starr *Carex melanostachya*, jordgalla *Gratiola neglecta*, apelsinbalsamin *Impatiens capensis*, trillingsippa *Anemone trifolia* m.fl.

24 oktober. Vad händer med våra lövträd? med Pia Barklund (63 deltagare), ett samarrangemang med Länsstyrelsen

Skogspatolog Pia Barklund från Sveriges Lantbruksuniversitet i Uppsala berättade om svampsjukdomar som drabbar lövträd. Hon inledde med en allmän genomgång om samspelet mellan svampar och träd, och hur patogener angriper träd.

Almsjukan har funnits i Sverige i flera decennier. Den kom till Europa redan på 1910-talet. Under andra halvan av 1900-talet kom en ny aggressiv form. DNA-studier har visat att det är olika svamparter och hybrider mellan dem. Almsjukan har slagit ut en stor del av almbeståndet i Sydsverige och kom till Gotland år 2005.

Askskottsjukan har på bara drygt tio år spritts från Litauen till många europeiska länder och finns nu i askens hela utbredningsområde i Sverige. Detta är en helt ny företeelse i Europa och mycket oroväckande. Flera andra svampsjukdomar nämndes, med exempel som kastanjesjukan som kom från Asien till Nordamerika i början av förra seklet och som dödat 3,6 miljoner hektar kastanjeskog i östra USA.

Buxbomssot kom till Sverige så sent som 2010. Den har redan förorsakat stora skador i bland annat Malmö, inte minst på buxbomshäckar på kyrkogårdarna. En viktig förklaring till att nya svampsjukdomar dyker upp och ofta sprids snabbt är den internationella handeln med växter och människors resande.

28 november. Drabor, raggfingerört och dvärgsyra. Föredrag med Johan Rova (31 deltagare)

Svenska Botaniska Föreningen anordnade 15-21 juli en fjällbotanikkurs med inslag av inventering och floraväkteri av hotade arter i Padjelanta nationalpark. Johan Rova, som var en av de 15 deltagarna, visade för oss ett fantastiskt bildspel och berättade entusiastiskt om sina upplevelser av Padjelantas flora, som hör till de allra rikaste i fjällvärlden med över 400 noterade kärlväxter.

Nationalparken som är Sveriges största med en areal på 1 984 kvadratkilometer inrättades 1962 och är en del av världsarvsområdet Laponia bildat 1996 och ingår även i nätverket Natura 2000. NP ligger i Jokkmokks kommun, Norrbottens län och gränsar i väster mot Norge och i öster mot nationalparkerna Sarek och Stora Sjöfallet.

Resan till Staloluoktas fjällstation, där gruppen var inkvarterad gjordes med helikopter från Kvikkjokk. Helikoptern flög över det omstridda Ánokdeltat, som slutligen på markägarnas initiativ kommer att räddas från avverkning och bli naturreservat. Padjelanta består av en högslätt kring de stora sjöarna Virihaure och Vastenjaure som dominerar området. Berggrunden är kalkrik och så gott som hela parken ligger ovanför trädgränsen. Från baslägret i Staloluokta gjordes dagsutflykter till fjällen Unna Titer, Unna Tuki, Jaurekaska, Kapasáive och Kierkevare (1569 m ö h).

På Unna Titer sågs mossviol, fjälltätörten med sina vita blommor och rödaktiga bladundersidor, lappstarr, fjällblåra och vippvedel. I rikkärret på sydslutningen noterades finbräken, svedstarr, fjällviol, svarthö, fjällruta, fjälldraba, fjällyxne som är underart till vityxne, renstarr, isstarr, rosling i perfekt blomning, den stiliga fjällbräcken och knoppbräcka. Den exklusiva enblommade staggstarren *Carex nardina*, floraväktades och rapporterades in till artportalen. På fjällheden är fjällsippa karaktärsväxt och här fanns också fjällkattfot (med bruna holkfjäll). På norrsidan blommade fjällsmörblomman, en sista blommande planta av lapsk alpros sågs och fem cm höga dvärgyxne. I den torrare delen av kalkslutningen studerades klippbräcka, klippveronika, lapsk getväppling och exemplar av överblommad fjällviva.

Båttur gjordes sydväst ut över Virihaure till Unna Tuki, där 2 000 plantor av sandsyra (underart av dvärgsyra) floraväktades. Fjälltåg, den tanigaste av alla fräken, trådfräken, tuvbräcka (liknar mossbräcken i våra trädgårdar), spädbräcka och lappstarr förekom också. Vandrigen fortsatte genom ett videhav upp på nordslutningen och där sågs bl.a. den dekorativa fjällstarren. Förekomster av den sällsynta högfjällsväxten dvärgsyra upptäcktes i full blom i blötan under snölegor och stora mattor av vår enda gula viol, fjällviolen. Uppe på toppen växte dvärghüllebräken, som är helt kal, bergdraba och raknörel. Mitt uti i stenskravlet fanns den sällsynta fjällkrassingens och den exklusiva skrednarven, vars förekomster matchade kvartsstenarna. Här förekom också den oansenliga rara grusnarven. De tre sistnämnda arterna floraväktades.

På Jaurekaska inventerades en sydvänd klippbrant, som inte inventerats sedan Sten Selander var här på 1940-talet. Arter som noterades var bl.a. månlåsbräken, nordlåsbräken, vitbinka som är en underart till fjällbinka. Dvärgvide ca 2 cm högt täckte stora ytor av fjällheden och här sågs exklusivt en 25 cm hög asp.

För att komma till Kapasáive ett av de botaniskt mest spektakulära fjällen i Padjelanta gjordes en kort båtresa och därefter en vandring på sju km bitvis över vårt lands sydligaste palar. Palsområden, där det råder permafrost blir mer och mer ovanliga. Under vandringen noterades huvudstarr, fjällskräp, fjällspira, brandspira även kallad Padjelantaspira, glansvide, dvärgranunkel, mossljung och lappkattfot, lappdraba, den rent gula gulldraban och dvärgdraba. I en klippspringa uppe på den vindpinade fjälltoppen visade sig resans höjdpunkt, växten som alla väntade på att få beskåda, nämligen raggfingerörten.

Fjället Kierkevares slutningen täcktes av lappvide, ripvide, ullvide och uppe på kalfjället växte polarvide. Enaxig sävstarr, lapptåg och den femte och sista draban, blekdraba beundrades med stor vördnad.

//Styrelsen för Botaniska Sällskapet i Jönköping